

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קס"ד ע"ב

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְבִי כְּנִישָׁתָא, (דאיהו מקדש מעט) וְכָל עֲמָא אֲתִינן כְּחָדָא, וּמִצְלָאן, וְאוֹדוֹן, וּמִשְׁבָּחָן לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין הַדּוּרָא דְמֶלֶךְ אִיהוּ, דְמֶלֶךְ סֵתָם דָּא מְלָכָא קְדִישָׁא. (ד'א משיחא) דְּאִתְתֵּקֵן בְּשִׁפְרֵיהּ וּבְתִקּוּנָא לְסִלְקָא לְעִילָא.

תרגום לעברית

עוֹד, בְּזִמְנֵי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְבֵית הַכִּנּוֹסֶת (שֶׁהוּא מִקְדָּשׁ מַעֲט) וְכָל הָעָם הוֹלְכִים כְּאֶחָד וּמִתְפַּלְלִים וּמוֹדִים וּמִשְׁבְּחִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא הַדּוּרָא שֶׁל מֶלֶךְ, שֶׁמֶלֶךְ סֵתָם זֶה מֶלֶךְ הַקְדוֹשׁ (הַמְּשִׁיחַ), שֶׁהִתְתֵּקֵן בְּיָפִי וְתִקּוּן לְעֵלוֹת לְמַעְלָה.

טקסט הזוהר

וּבְכַפֶּס לֹאֻם מְחַתֵּת רְזוֹן, וְכֵד אִיהוּ אֶקְדִּים לְבִי כְּנִישָׁתָא, וְעֲמָא לֹא אֲתִינן לְצִלָּאָה וּלְשִׁבְחָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין כָּל הַהוּא שְׁלִטְנוּתָא דְלְעִילָא, וְכָל אִינוֹן מְמַנֵּן וּמִשְׁרִינן עֲלָאִין, כְּלָהוּ אֲתִבְרוּ (ס'א אַתְעֲבְרוּ) מִהֵהוּא עֲלוּיָא דְמִתְתִּקְנִי בְתִקּוּנֵי הַהוּא מֶלֶךְ.

ובאפס לאם מחתת רזון - וכשהוא מקדים לבית הכנסת והעם לא באים להתפלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, אז כל אותו שלטון שלמעלה וכל אותם ממנים ומחנות עליונים, כלם נשברים (מעברים) מאותו עלוי שמתקנים בתקוני אותו המלך.

טקסט הזהיר

מאי טעמא. בגין דבההיא שעתא, דישראל לתתא קא מסדרי צלותהון ובעותהון, ומשבחון למלכא עלאה. כל אינון משרין עלאין, מסדרינן שבחין, ומתתקנון בההוא תקוונא קדישא, בגין דמשרין עלאין כלהו חברין אינון בישראל לתתא, לשבחא לקודשא בריך הוא כחדא, למהוי סלוקא דקודשא בריך הוא עילא ותתא כחדא.

תרגום לעברית

מה הטעם? משום שבאותה שעה שישראל למטה מסדרים תפלותיהם ובקשותיהם ומשבחים את המלך העליון, כל אותם מחנות עליונים מסדרים שבחים ומתתקנים באותו תקון קדוש, משום שכל המחנות העליונים כלם חברים עם ישראל למטה לשבח את הקדוש ברוך הוא כאחד, להיות עליתו של הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה כאחד.

טקסט הזהיר

וכד אינון מזדמנון למהוי חברים בהו בישראל, וישראל לתתא לא אתין לסדרא צלותהון ובעותהון ולשבחא למאריהון, כלהו משרין קדישין, שלטנותא עלאה אתברו (אתעברו) מתקוניהון, דהא לא סלקין בסלוקא, ולא יכלין לשבחא למאריהון כדקא יאות. בגין דשבחי דקודשא בריך הוא, אצטריך למהוי כחדא עילא ותתא, עלאין ותתאין בשעתא חדא, ועל דא מחתת רזון ולא מחתת מלך.

וכשֶׁהֵם מְזַדְמָנִים לְהִיּוֹת חֲבֵרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל לִמְטָה לֹא בָּאִים לְסִדֵּר תַּפְלָתָם וּבִקְשָׁתָם וּלְשַׁבַּח אֶת אֲדוֹנָם - כָּל הַמַּחֲנוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשְּׁלֵטוֹן הָעֲלִיוֹן נִשְׁבָּרִים (מַעֲבָרִים) מִתְקוֹנִיָּהֶם, שֶׁהֲרִי לֹא עוֹלִים בַּעֲלִיָּה וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁבַּח אֶת רַבּוֹנָם כְּרָאוּי. מִשּׁוֹם שֶׁשִּׁבְחֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיכִים לְהִיּוֹת כְּאֶחָד מֵעֵלָה וּמִטָּה, עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּשַׁעַת אַחַת, וְעַל זֶה מַחֲתֵת רְזוּן וְלֹא מַחֲתֵת מֶלֶךְ.

טקסט הזהיר

וְאִפִּילוּ דָּלָא אֲסֻגִּיאוּ בְּכִי כְּנִישָׁתָא, אֲלָא עֲשָׂרָה, בְּאִינוּן עֲשָׂרָה מְזַדְמָנִי מִשְׁרִיין עֲלֵאִין, לְמַהוּי עֲמַהוּן חֲבֵרִים. מַאי טַעְמָא בְּגִין דְּכָל תְּקוּנֵי דִּהְהוּא מֶלֶךְ, אִינוּן בַּעֲשָׂרָה, וְעַל דָּא דִּי בַּעֲשָׂרָה, אִי לֹאוּ אִינוּן יִתִּיר.

תרגום לעברית

וְאִפִּילוּ שְׁלֹא הִתְרַבּוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲלָא עֲשָׂרָה, בְּאוֹתָם הָעֲשָׂרָה מְזַדְמָנִים הַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיּוֹנִים לְהִיּוֹת עִמָּהֶם חֲבֵרִים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל תְּקוּנֵי אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הֵם בַּעֲשָׂרָה, וְלָכֵן דִּי בַּעֲשָׂרָה, אִם אֵינָם יוֹתֵר.

טקסט הזהיר

וְתָא חֲזִי בַּמִּשְׁכָּן מָה כְּתִיב, (שְׁמוֹת כו) וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׁר יְרִיעוֹת, עֹשֶׁר: בְּגִין דְּתִקּוּנָא דְּמִשְׁכְּנָא, (נ"א דְּשְׁכִינְתָּא) בַּעֲשָׂרָה אִיהוּ, לְמַהוּי כְּדָקָא יְאוּת. עֹשֶׁר, מַאי טַעְמָא עֹשֶׁר, וְלֹא עֲשָׂרָה. אֲלָא עֹשֶׁר, בְּכָל אֲתֵר אִיהוּ בְּלֹא שְׁכִינְתָּא, דְּלֹאוּ אִיהִי בְּחוּשְׁבְּנָא כְּגֻוְנָא דָּא (מַלְכִּים א ז) עוֹמֵד עַל שְׁנֵי עֹשֶׁר בְּקָר, שְׁכִינְתָּא לָאוּ אִיהִי בְּחוּשְׁבְּנָא, דִּהְיָ אִיהִי קִיַּיְמָא לְעֵילָא, דְּכְתִיב, (מַלְכִּים א ז) וְהָיָה עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה. וּבְאֵלִין דּוּכְתִי דְּרַמְיַי לְרִזָּא דְּלְעֵילָא דְּחֶסֶר מִנְהוּן, (ס"א ה') הָא שְׁכִינְתָּא יִתִּיר עַל הֵהוּא חוּשְׁבְּנָא, דְּלֹאוּ אִיהִי בְּחוּשְׁבְּנָא.

ובא ראה, במשכן מה כתוב? ואת המשכן תעשה עשר יריעת. עשר, משום שתקון המשכן (השכינה) הוא בעשרה להיות כראוי. עשר, מה הטעם עשר ולא עשרה? אלא עשר בכל מקום הוא בלי שכינה, שאינה בחשבון, כגון זה (מלכים א ז) עמד על שני עשר בקר. השכינה אינה בחשבון, שהרי היא עומדת למעלה, שכתוב (שם) והים עליהם מלמעלה. ובמקומות הללו של רמזים לסוד שלמעלה שחסר מהם (ה'), הרי שכינה יתרה על אותו חשבון, שאינה בחשבון.

טקסט הזוהר

לסטרא אחרא, יהבי חושבנא יתיר, ואיהי במננינא בגריעו, (ד"א לא תימא חושבנא יתיר אלא תוספת את וחושבנא בגריעו) כגון עשתי, והא אוקמוה. ובכל אתר דאתון אתוספן, כגוונא דא, איהו לגריעותא. כגון (שמואל ב יג) האמינון אחיה, דסגינא אמנון. ובסטרא דקדושא, גרע את ואיהו תוספת.

תרגום לעברית

לצד האחר נותנים חשבון יותר. והיא במננין בגריעות, (לא תאמר חשבון יותר, אלא תוספת אות, והחשבון בגריעות) כמו עשתי, והרי פשוטה. ובכל מקום שנוספות אותיות כגון זה, זה לגריעות. כמו האמינון אחיה, שמספיק אמנון. ובצד הקדשה גורע אות, והיא תוספת.

טקסט הזוהר

רבי חייא פתח ואמר, (תהלים קד) עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה. האי קרא אוקמוה, דכד ברא קודשא בריך הוא עלמא, (פנחס רמ"ה ע"ב) אתעטף ביהוא אור קדמא, ובכרא ביה שמים.

רַבִּי חֲזִיא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) עֲטָה אֹר כַּשְׁלֵמָה נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. פְּסוּקָה זֶה פֶּרְשׁוֹהוּ, שְׁכַשְׁכְּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִתְעַטָּף בְּאוֹתוֹ אֹר קְדָמוֹן וּבָרָא בּוֹ שָׁמַיִם.

טקסט הזהור

וְתָא חֲזִי, אֹר וְחֲשֵׁךְ (ד'א לאו) כְּחָדָא הוּוּ. אֹר מְסִטְרָא דִּימִינָא, וְחֲשֵׁךְ מְסִטְרָא דְשְׁמַאלָא. מַאי עֲבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁתַּף לֹון כְּחָדָא, וּבָרָא מְנַהוֹן שָׁמַיִם. מַאי שָׁמַיִם. אֵשׁ וַיִּמִּים. שְׁתַּפֵּן כְּחָדָא, וְעֵבִיד שְׁלָם בִּינִייהוּ. וְכֵד אֶתְכַלִּילוּ כְּחָדָא, וּמִתַּח לֹון, כִּירִיעָה מִתַּח לֹון, וְעֵבִיד מְנַהוֹן אֶת ו' וְדָא אֶקְרִי יְרִיעָה. יְרִיעוֹת, דִּהָא אֶת דָּא אֶתְפָּשִׁיט מְנִיָּה נְהִירוֹ, וְאֶתְעֵבִידוֹ יְרִיעוֹת, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְאֶת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר יְרִיעוֹת.

תרגום לעברית

וּבָא רָאָה, אֹר וְחֲשֵׁךְ (לא) הָיוּ כְּאַחַד. אֹר מִצַּד הַיְמִינִי, וְחֲשֵׁךְ מִצַּד הַשְּׂמָאלִי. מָה עָשָׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁתַּפֵּם כְּאַחַד וּבָרָא מֵהֶם שָׁמַיִם. מָה זֶה שָׁמַיִם? אֵשׁ וַיִּמִּים שְׁתַּפֵּם כְּאַחַד וְעָשָׂה שְׁלֹום בִּינֵיהֶם. וּכְשֶׁנִּתְקַנּוּ כְּאַחַד וּמִתַּח אוֹתָם, מִתַּח אוֹתָם כִּירִיעָה וְעָשָׂה מֵהֶם אוֹת ו', וְזוֹ נִקְרְאת יְרִיעָה. יְרִיעוֹת, שֶׁהָרִי מֵאוֹת זוֹ הִתְפָּשִׁיט אֹר וְנַעֲשׂוּ יְרִיעוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְאֶת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר יְרִיעוֹת.

טקסט הזהור

וְשִׁבַּע רְקִיעִין אֵינּוֹן מְתִיחִין, גְּנִיזִין בְּגִיזוֹ עֲלָאָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. וְחַד רְקִיעָא דְקִימָא עֲלֵייהוּ, וְהָהוּא רְקִיעַ לִית בֵּיה גִּוּוֹן, וְלִית לִיה אֲתֵר בְּאֶתְגַּלְיָא וְלֹא קִימָא לְאֶסְתַּכְלָא בֵּיה, (ס'א אלא בסוכלתנו) וְהָאִי רְקִיעַ אִיהוּ גְנִיז, וְנִהִיר לְכָלְהוּ, וְנָטִיל לֹון בְּמִטְלָנִיהוֹן, כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיה. אֲלֹא קִימָא בְּסוּכְלָתָנוּ.

ושבֹעָה רְקִיעִים הֵם מְתוּחִים, גְּנוּזִים בְּגִיזָה עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ, וְרְקִיעַ אֶחָד שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם. וְלֹאֹתוֹ רְקִיעַ אֵין גָּזוֹן וְאֵין לוֹ מָקוֹם בְּגִלּוּי, וְלֹא עוֹמֵד לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ (אלא בתבונה), וְהִרְקִיעַ הַזֶּה גְּנוּז וּמֵאִיר לְכֻלָּם, וּמְסִיעַ אוֹתָם לְמַסְעֵיהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. אֵלָּא עוֹמֵד בְּהִשְׁכָּל.

טקסט הזוהר

מֵהָאֵי רְקִיעַ וְלִהְלָאָה, לִית מָאן דִּידַע וְיִשְׁגַּח, וְאִית לִיה לְבַר נָשׁ לְמַסְתָּם פּוּמִיָּה, וְדָלָא לְמַלְלָא וְלֹאֲסַתְכָּלָא בְּסוּכְלָתָנּוּ. מָאן דִּיסְתַּכַּל אַהֲדָר לְאַחֲרָא, דְּלִית מָאן דִּיכִיל לְמַנְדַּע.

תרגום לעברית

מֵהִרְקִיעַ הַזֶּה וְהִלָּאָה אֵין מִי שִׂידַע וְיִשְׁגִּיחַ, וְיֵשׁ לְאָדָם לְסַתָּם פִּיּוֹ וְלֹא לְדַבֵּר וְלִהְתְּבּוֹנֵן בְּהִשְׁכָּל. מִי שִׂיסְתַּכַּל חוּזֵר לְאַחֲוֹר, שְׂאֵין מִי שִׂיכּוֹל לְדַעַת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ה ע"א) ◆

טקסט הזוהר

עֶשֶׂר יְרִיעוֹת אֵינּוּן, דְּאֵינּוּן עֲשָׂרָה רְקִיעִין. וּמָאן אֵינּוּן יְרִיעוֹת דְּמִשְׁכָּנָא דְּאֵינּוּן עֶשֶׂר. וְקִיָּמָן לְמַנְדַּע לְחַכְמֵי לְבָא. מָאן דִּינְדַּע בְּהוּ, אֲסַתְכַּל בְּחֻכְמָתָא סְגִיָּא, וּבְרִזִּין דְּעִלְמָא, וְאֲסַתְכַּל

תרגום לעברית

עֶשֶׂר יְרִיעוֹת הֵן, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה רְקִיעִים. וּמִי הֵם יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהֵן עֶשֶׂר וְעוֹמְדוֹת לְהוֹדַע לְחַכְמֵי הַלֵּב? מִי שִׂידַע בְּהֵן, מְסַתְכַּל בְּחֻכְמָה רַבָּה וּבִסּוּדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וּמְסַתְכַּל לְמַעֲלָה בְּאוֹתוֹ מָקוֹם, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד נִדְבֵּק בּוֹ, פָּרַט לְשֹׁנֵי אֵלֶּה שְׁעוֹמְדִים בְּיָמִין וּבִשְׂמָאל, וְהֵם גְּנוּזִים עִם הַשְּׂכִינָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

